

прави е толкова въодушевена, а признателността тъй искрена, че ние можем да предположим колко достойно за Данте ще е било това гостоприемство, макар, че за неговия горд характер не ще са били много по угодата му известни твърде весели компании в този двор. Затова не бива да се отдава значение на някои традиционни разкази в които новелистите обичат да нарисат и поета. ~~■~~ Не ни е известно колко време той е останал при Кан Гранде; някои считат, че това ~~време~~ ще е било между 1314 и 16; други смятат, че тогава той е бил и в град Лука, гдето по онова време властвувал Угучионе дела Фаджола, но това е само една проста хипотеза, подсказан от ~~една~~ един намек за някаква жена от Лука. С изключение на този престой, Тоскана не предлагала на Данте желани и ~~безопасни~~ убежища. ~~Той~~ Веднъж ~~изключен~~ ^{през септември 1311}, заедно с другите политически осъдени от амнистията на тъй наречената Реформа на Балдо д' Агулионе, през ~~септември~~ ноември на 1315 година Алигиери получил смъртна присъда ~~от~~ от наместника на неаполитанския крал в Флоренция, а заедно с него този път били осъдени и ~~десет~~ синовете му, като врагове на общината и на гвелфите. Политическото им поведение през време на Хенриховия поход/а можеби и по време на ~~войната~~ ^{вой} с Угучионе/не оставяло никакво съмнение.

Все пак, през същите тия години, на май 1315, пред някои Дантеви приятели бе проблеснала надеждата за помилване от смъртната присъда, вероятно чрез разтегливото тълкуване на една амнистия. Поетът трябва да заплати някаква глоба и да се яви на литургията в черквата Сан Джовани, неговият хубав Сан Джовани. ~~Ала~~ ^{Но} благородното чувство за собствената му значимост и човешкото му достойнство надделяли над любовта към родината, затова писмото, което по това време Данте написал до един приятел, свидетелствува за гордата му и правдива съвест:

" Това ли ~~е~~ значи - възкликнал той - любезната милост чрез която е повикан да се завърне в отечеството си Данте Алигиери, след патилата на едно почти петнадесетгодишно изгнаничество? Това ли заслужи неговата всеобщо призната невинност? Неговият непосилен труд и усърдието му в учението? Не е този пътя за възвръщане в отечеството; ала ако вие, или други някои намерите друг път, който не ще бъде недостоеен за славата и честта на Данте, аз ще тръгна по него ~~вкъдето~~ без да забавям стъпките си. Защото ако в Флоренция не може да се влезе по никой подобен път, аз никога не ще се завърна в Флоренция. Та какво от това? Не ще ли мога, където и да съм, да виждам блясъка на слънцето и звездите? Наистина, хляб не ще ми липсва."

И той продължил мъченическия си път, крепен от върховната надежда, че поемата с която се занимавал от няколко години и която се издигала вече към съзercанието на райските сияния, ще може да надвие жестокостта на съгражданите му, като му спечели едно достойно възвръщане, като поет, към мястото където се намира кръщелната му купел.

Божествената творба, която подслаждала негодите на изгнанието му, ве-